

VESTITORUL CREȘTIN

Organul Comunității Baptiste Române Nr. 2 din București

APARE ODATĂ PE LUNĂ

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Păunașul Codrilor: 79
BUCUREȘTI, VI

ABONAMENTUL :
Pe un an lei 60
Pe 6 luni lei 30

CREDECIOȘII BAPTIȘTI DIN COMUNA SIMIONEȘTI
JUD. NĂSĂUD.

PUTEREA PIERDUTA

Samson, puternicul Samson, după ce și-a trădat taina puterii sale și a fost legat pentru a treia oară, cu toate că a căutat din toată puterea lui să se elibereze de legăturile cu care a fost legat de Filistenii n'a isbit. El pierduse acel izvor ascuns al puterii care în trecut l-a ajutat să fie învingător. Dovada puterii sale nu stătea deci în forța brațelor sale, ci în Domnul căruia a fost consacrat.

Fără această putere divină i-a fost cu neputință să mai dobândească biruințe ca în trecut.

O putere durabilă în viața duhovnicească este așa dar, întotdeauna în legătură cu o părtășie statornică cu Dumnezeu.

Izvorul din care viața spirituală își trage puterea, nu este de obârșie omenească ci este o lucrare dumnezească. Credința adevărată ne învață să facem întotdeauna voia lui Dumnezeu. În orice nevoi și slăbiciuni s'ar afla purtătorul credinței, se dovedește mai tare ca lumea și el trăește acele cuvinte de pref. „Lumea cu poftete ei trece, dar cel ce face voia Tatălui Meu rămâne în veac“.

Această putere spirituală o putem pierde. Sfânta Scriptură ne înfățișează viața sguiditor de tragică a lui Samson. Viața sa și-a început-o în Duh, dar a sfârșit-o în firea pământescă. Samson nu s'a păzit. Cum a ajuns acolo? El n'a rămas aceea ce a fost în zilele tinereții sale: un închinat Domnului. Samson a fost judecător în Israel. Conducerea poporului era deosebit de grea, mai ales în timpul acela când fiecare făcea ce-i plăcea.

Samson a găsit în mijlocul fraților săi, puțin sprijin în misiunea lui de judecător.

Da, ei erau gata să-l predea Filistenilor. De aceea în lupte, s'a luptat singur, fără a fi sprijinit de cei din poporul său. Dar Samson n'a rămas ce a fost: un închinat Domnului. Să ne adâncim puțin privirea în viața sa. El a cutreerat țara, și a văzut frumusețea fetelor din lume, ajungând în cele din urmă se lege prietenie cu Dalila, din valea Sorec, la pieptul căreia și-a trădat taina puterii sale ascunse. Domnitorii Filistenilor, văzând că Samson iubea așa de mult pe Dalila au venit și i-au spus: „Înduplecă-l și află de unde-i vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint“.

Inercarea la care au pus-o domnitorii Filistenilor, a fost mai tare decât dragostea ei față de Samson și ea n'a mai avut odihnă până când i-a aflat taina puterii sale, pe care a trădat-o domnitorilor Filistenilor.

Protivnicul lui Dumnezeu caută pe toate căile să aducă la cădere pe purtătorii credinței adevărate. El nu se teme de noi, ci de puterea ce o avem dela Domnul, mai tare decât el și care ne face de neînvinși.

Și până astăzi mai stă acea Dalila în legătură cu dușmanul sufletului nostru, care este în stare ca la un moment dat să ne facă prizonierii lumii.

Legătura Dalilei cu Filistenii era mai tare decât legătura ei cu Samson. Așa se face că Samson a căzut în laș. Samson a finut mult la legătura lui cu Dalila, încât a fost gata să trădeze ce avea mai scump. Cei devotați Domnului, care încep să-și plece capul la șanul lumii, în curând vor ajunge în robia lumii.

Odată ce Filistenii au aflat taina puterii lui Samson, l-au legat, i-au tăiat câteva fire de păr din cap, i-au scos ochii și l-au dus în lanțuri la Gaza.

Așa sfârșit trist a avut Samson, fiindcă a căutat legătura cu lumea. De acum nu mai putea să-și țină la respect dușmanii, ci aceștia au pus stăpânire pe el, folosindu-se de puterea ce i-a mai rămas pentru serviciile lor.

Până astăzi, prietenia și legătura cu lumea a poporului lui Dumnezeu face pagube nespuse. O viață plină de putere se află numai în părtășie cu Dumnezeu. Cine pierde izvorul acestei puteri sfârșește ca odinioară, Samson, în robia lumei și a păcatului. După ce Pavel a fost răstignit față de lume și lumea față de el, a devenit un apostol destoinic, înfruntând Legea Iudeilor și filosofia Grecilor.

Domnul Isus a spus: Rămâneți în Mine. Despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

Nu la toți cei ce cad le vine căderea printr'o femeie, ca lui Samson. Unii ajung în robia lumei, din cauză că învățătura dobândită în școlile

înalte îl obligă să aibe o purtare mai puțin creștinească, pentru ca să păstreze prietenia celor din lume. Pe alții dorința de îmbogățire îi face să cadă în laș. Inima se leagă de lucrurile lumești, osândite de Dumnezeu, și credinciosul decade.

Mulți membri ai bisericii lui Isus, au început în Duhul și să lucreze în puterea Domnului, dar în urmă, au sfârșit în firea pământească.

Samson și-a pierdut puterea fără să-și dea seama, în somn. — Când s'a trezit a văzut că pierduse puterea!

Tot așa și în viața spirituală se observă că toți cei lumești, n'au înaintare în lucrul lor, că mântuirea lor este fără rod, rugăciunile lor sunt fără putere și nu mai are putere de a învinge ispitele. Cuvântul lui Dumnezeu spune despre Efraim, o seminția a poporului Israelit. „Niste stretni ti mănâncă puterea și el nu-și dă seama” (Osea 7-9)

Fie ca aceste cuvinte să fie o serioasă înștiințare pentru fiecare credincios de a veghia, și de a se feri de legături cu lumea.

I. C.

CUNOAȘTEREA DE SINE

Știți voi care este continentul cel mai întunecat din lume? Africa? Nu. Africa este acum străbătută de călători îndrăzneși. Uitați-vă numai la o hartă nouă a Africii: Abia de mai găsești un picel gol. Peste tot sunt ape, munți, fluvii, se cunosc toate semnișile ba încă se plănuiește construirea unui mare drum de fier deacurmezișul întregului continent. Continentul cel mai întunecat este inima omului. Este mai ușor să urmărești Nilul până la izvoarele lui cu toate că a trebuit pentru aceasta

peste 1000 ani decât să te ții pas cu pas de fapla unui om până în cel mai întălnuit isvor al ei, în inimă. Pentru ce? La drept vorbind ar trebui să crezi tocmai pe dos, căci a da peste izvorul unei fapte, n'ai nevoie decât să te întreb pe tine însuși și n'ai de susținut lupte cu popoarele sălbatice sau să faci drumuri oboseitoare prin arșița soarelui. Care sunt deci piedicile de neînvin care se împotrivesc la cercetarea propriului nostru suflet?

Dacă bunăoară ești prins asu-

pra unui neadevăr și întrebat pentru ce l-ai spus ai să știi oare adevăratul lor izvor? Și pentru ce nu? Vedeți dar ce puțină cunoștință aveți despre continentul vostru cel întunecat căci altfel ați putea să spuneți numai decât. Nu este așa că te temi de ceiace descoperi în tine însuși? Ai vrea să nu găsești însușiri urâte. Și deaceia nu ici nici odată în serios călătoria de descoperire. Chiar cel mai îndrăzneț descoperitor care nu se teme de lei nici de căpcăuni simte o frică grozavă să răzbească până la izvoarele proprii sale fapte. Ar voi bucuos să creadă că face totul numai din dragoste de oameni și nu se gândește la sine. Dacă s'ar uita însă mai bine în sine însuși ar descoperi poate că cele mai multe din faptele lui îășnesc din lăcomia-i de slavă și multe altele își au izvorul în dorul său de svânturări, iar iubirea curată de adevăr este numai cât un firicel subțire de apă care scapătă pe drum în izvoarele cele mari și este este înghițit de acestea. Nu este însă tot una din ce anume izvoare pornește fapta lui? Nu este tot una dacă un tren este pus în mișcare de aburi sau de electricitate odată ce merge? De bună seamă este tot una dacă este aburul sau electricitatea. Inchipuiți-vă încă că ar fi cine știe ce altă putere pe care nu ești încă stăpân și care pricinuește pe drum o izbucnire și sfărâmă tot trenul. Iți mai este tot una ce putere alegi? Tot așa este când un om este împins de lăcomia de slavă, și dorul de svânturări. O bucată de timp poate că îndeplinește și el lucruri mari și folositoare. Nu poți fi sigur, însă nici un moment că n'are să se piardă în curând pe sine însuși și pe toți care s'au încrezut în El.

Când râvna de slavă crește și se înalță mai sus; cu cât capătă mai multă hrană și ajunge foarte curând mai puternică decât cugetul drept al omului și decât dragostea lui de adevăr, atunci este pierdut. Tocmai pentru aceea este însă de o însemnătate nespusă să te cunoști pe tine însuși spre a descoperi la vreme tot ce-ți forfotește în inimă și vrea să facă din tine în loc de om un rob. Știi că ciupercilor veninoase le prieste în pădure, acolo unde nu se arată raze de soare. Tot așa și cu ciupercile veninoase din inima omului. Ele înfloresc din belșug acolo undenici odată nu se arată lumina Bibliei, ce descoperă pe fiecare om. Aduceți-vă aminte că unele boli de cancer s'ar putea opera dacă s'ar putea descoperi răul atâta timp cât nu este decât la început. Din nenorocire însă de cele mai multe ori nu prinzi de veste decât când întregul trup este molipsit. Pieciua cea mai mare întru cunoașterea de sine este tocmai dorința noastră de a părea mai mult decât suntem ha încă de a ne și crede astfel. Fiecare om ar vroi să se stimeze pe sine însuși și pentru aceasta se teme să dea proprii sale urățenii adevăratul lor nume.

Ah! Culare le face pe toate din deșertăciune spui repede de tot despre altul. Când însă noi înșine facem ceva numai din deșertăciune, din râvna de slavă, atunci căutam să ne încredințăm că am lucrat numai din temeiuri nobile. După cum plantele dau naștere la anumite organe de apărare împotriva mușcăturii melcilor sau împotriva omizilor, tot așa și oamni plămădesc gânduri de apărare spre a-și înfrumuseța în ochii lor ceiace au săvârșit. Când ai fost uituc sau neîndatoritor față de ci-

neva spui că nu ai avut timp iar la urmă o crezi și tu însuși. Mândria vine înainte de cădere, spune un cuvânt din Biblie. Și mai sigur am putea spune că înșelarea de sine îți vine înainte de cădere. Căci dacă un popor sau un om nu-și poate vedea propriile lor greșeli, atunci putem fi siguri că a pusul lui este aproape întocmai ca un vapor al cărui căpitan nu este în stare să socolească până într'un fir de păr cât anume s'a de-

părtat de drumul cel adevărat din pricina vântului și al furtunei. Dacă își înșală călătorii aceasta cel puțin nu cășunează întru nimic vaporului. Dacă însă în cămăruța lui se îmbrobodește la ochi pe sine însuși că este pe drumul cel adevărat atunci trebuie să socotim totul pierdut căci oceanul, vânturile și stâncile nu se lasă nici odată a fi ademenite; ele se călăuzesc numai de adevăr.

Prel. după Förster.

SCRISORI CATRE PRIETENI

De când ai început să trăiești o viață nouă și ai vizitat o adunare a copiilor lui Dumnezeu ai simțit dorința de a fi în mijlocul lor. Aceasta este o urmare necesară la orice pocăință temeinică. Toți copiii lui Dumnezeu au devenit o familie, prin sângele lui Isus Cristos. Ei au un tată în ceruri, și un Mântuitor, iar între ei se numesc frați și surori.

Un prieten serios, va căuta să facă parte din Biserică vie, întemeiată pe Biblie.

Aceasta o cere Sfânta Scriptură dela oricare om întors la Dumnezeu. În rugăciunea Sa, Domnul Isus, amintește de 5 ori despre unitatea credincioșilor. (Ioan 17 v. 11. 20 - 13).

Domnul Isus n'a lăsat nici o singură dată măcar să se înțeleagă că un credincios trebuie să se alipească de Biserică numai dacă vrea. În schimb a spus de mai multe ori foarte deslușit, fără să mai încapă nici cea mai mică îndoială. „Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alți” (Ioan 15. 17). El a arătat un indiciu sigur după care se cunosc ucenicii Săi: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii

Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții (Ioan 13. 35).

Apostolul Ioan, ucenicul iubit de Domnul Isus, amintește de necesitatea părtășiei frățești: „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții. (I Ioan 1. 7).

Biserica este o lucrare a Duhului Sfânt.

Ea nu este o organizație sectară, așa cum spun cei din lume. Sectanți sunt urmașii Farisei or, acele partide religioase care se conduc mai mult după rânduielei întocmite de oameni, decât după Biblie. Scopul lui Dumnezeu cu privire la oricare om întors la El, este să facă parte din Biserica Biblică. Prima Biserică creștină, cea din Ierusalim, era o lucrare a Duhului Sfânt: „Și Domnul adăoga în fiecare zi la numărul lor, pe cei ce erau mântuiți” (Fapte 2. 47).

Duhul Sfânt, a condus în Biserică pe mulți cari primiseră Evanghelia: „Insa mulți din cei ce au ziseră cu vântărea, au crezut, și numărul bărbajilor credincioși s'a ridicat la aproape cinci mii (Fapte 4. 4); și numărul celor ce credeau în Dom-

nul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult. (Fapte 5. 14).

Numai în adunarea celor credințioși se poate duce o viață spirituală și a aduce roadele Duhului Sfânt.

Înțelepciunea lui Dumnezeu și Slava Sa nu sunt nicăieri așa de vădite ca în Biserica Sa.

Ce binecuvântare găsim în serviciul de vestire a Evangheliei și la ora de rugăciune! Să primim indemnul aflat la Ep. Iuda v. 20: „Dar voi prea iubiților, zidiți-vă prin Duhul Sfânt”.

Părțășia frățească, ce o avem unii cu alții în Biserică, ne întărește și contribuie să biruim păcatul și pe potrivnicul nostru.

În Biserică toți au parte de „desăvârșirea Sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos”. (Efeseni 4. 12) Fiecare copil al Domnului este o „piatră vie” după cum spune scriitura: Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească; o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos. (I Petru 2. 5) Citește și Efeseni 2. v. 19 - 22.

Ce har! Dumnezeu ți-a ajutat să te întorci la El, și să devii un membru al Bisericii formată din toți cei ce fac voia Sa, și care au la temelie Biblia.

R E S P I N Ș I I

Am văzut într-o zi, spuse un voiajor, un spectacol foarte trist. Un grup de 40 persoane de diferite naționalități, purtând bagaje de toate felurile, cari urcau din nou puntea unui vapor și se îndreptau spre cabinele clasei a treia. Toți acești oameni păreau însăimântați și profund abătuti. Cine erau ei oare? Și unde mergeau ei?

Aceștia erau „respinșii” cari înainte de a intra în portul american unde doreau ei să ajungă și să fie primiți, ei au fost respinși trebuind a se întoarce fiecare în țara lor.

Timp de două săptămâni, ei au voiajat pe uscat și pe apă către lumea nouă hrănindu-se cu frumoase speranțe și formând diferite planuri. Și iată-i sosind la New-York unde li se spune: „Întoarceți-vă acasă, voi nu puteți intra”. Care o fi fost cauza de nu putea să intre în acel oraș ci trebuiau să se întorcă fiecare în țara lor? Legea americană spunea fiecăruia din ei că „un lucru le

lipsește” și ei trebuiau să se întorcă fără a putea intra în țară.

Câți oameni sunt astăzi, în înțelesul spiritual ca acești emigranți. Ei sunt deasemenea în voiajul pe oceanul vieții. Ei au deasemenea speranța de a merge într-o țară sigură; cerul, cu toată bucuria. Ei au bagaje: religia, moralitatea, etc. Respectabili, cinstiți, câte unii foarte inteligenți ei merg cu toții către un ideal (punct) fără ași da seama dacă sunt primiți sau nu. Și pentru ce aceasta? Ceva le lipsește. Ei sunt improprii pentru cer. Ei vor fi aruncați afară, departe de Dumnezeu, departe de Christos și de strălucita glorie a cerului.

Ce le lipsește lor deci, care este cauza nenorocirii lor? Ei sunt neîntorși la Dumnezeu ei n'au primit pe Isus Christos ca Mântuitor.

Aceștia pot fi oameni stimați, asigurați la biserica lor, oameni cari au totul afară de „viață”, viața veșnică pe care Isus Christos o dă acelora, care cred în El, îl

cunoaște ca Domn și Mântuitor. Ei merg în obscuritatea întunecatei veșnicii, nu pentrucă ei sunt mai mari păcătoși decât alții dar pentrucă ei nu sunt născuți din nou.

În numele Domnului Isus eu înștiințez pe fiecare cititor care, citește acest mic pasagiu de sfârșitul care îl așteaptă dacă n'are pe Isus Christos ca mântuitorul său personal. Și eu îl invit să vină la El căci El singur îi poate da „viața” lucru care-i lipsește aceluia care-L caută serios.

V'ar place să posedați acest lucru esențial?

Iubiți cititori, iubiți voi expresia Domnului, a Lui însuși, de a fi „născut din nou”? Atunci nu mai puneți încrederea voastră într'o haină de religie sau într'un bagaj de

fapte bune care cele mai de multe ori nu sunt decât amăgiri.

Priviți la Isus Christos care a murit pe cruce pentru a vă face fericiți, credeți în El ca Mântuitorul vostru personal. Credeți în Cuvântul Său. El muri pentru voi și ceiaze El a îndeplinit este singurul mijloc de mântuire. Veți fi atunci convertiți de Dumnezeu; veți trece dela moarte la viață, dela moartea spirituală la viața veșnică. Numele vostru va fi scris în „Cartea Vieții” și când se va sfârși existența voastră aici jos, în loc de a fi refuzați voi veți fi primiți de Dumnezeu.

Dumnezeu să vă dea viața veșnică pentru gloria Sa și pentru binecuvântarea voastră veșnică.

Trad. Valentina

SEMANATURI ȘI SECERIS

În Sfânta Scriptură găsim în mai multe locuri că inima omului este asemănată cu un ogor, cu o țarină. Asemănarea este potrivită, știind că omul a fost făcut din lut.

Inima omului este supusă deci, unei lucrări asemănătoare cu aceea a pământului, având rezultate sau roade la fel.

Încă din frageda copilărie — primăvara vieții — în inimioara plăpândă a copilului sunt semănate simțimante, care, pe timp ce copilul crește, îi formează caracterul.

Locul unde se dezvoltă și se formează caracterul unui om este familia, iar persoanele cele mai apropiate care se ocupă de creșterea copilului, sunt părinți. Partea cea mai însemnată o are însă mama. Ce poate sămăna o mamă lumiească?

Mai întâi, face și ea cum a apucat dela mama ei. Sădește în

inima copilului o credință deșartă, cu superstițiile ei. Tatăl îl învață să injure, îl deprinde cu băutura.

Afară de această, copilul culege dela ceilalți membri ai familiei tot felul de vorbe murdare, lipsa de respect față de tot ce este sfânt.

Roadele unei astfel de creștere se văd mai târziu, în viață.

Astfel se formează răifăcătorii, cari pornesc la jaf purtând cruciulița destinată să-i apere de... cel rău, astfel se formează bețivanul pălămaș ce soarbe paharul cu vin însoțit de urarea... „să dea Dumnezeu”, iar roadele le culege societatea, familia: crimă, sărăcie, închisoare, casa de nebuni.

Acestea sunt numai câteva exemple, căci celelalte rezultate triste ale creșterii lumiești sunt îndeajuns de cunoscute.

Într'o familie credincioasă rezultatul este cu totul altfel.

Temelia educațiunii o formează Biblia.

Valoarea unei astfel de creștere a înțeles-o mama lui Timotei, care l'a învățat încă din copilărie Sfintele Scripturi iar rezultatul a fost că Timotei a devenit un slujitor al Evangheliei.

Deasemenea Ana, mama lui Samuel, și-a predat Domnului, pruncul ei, iar rezultatul a fost ca Samuel a devenit un prooroc cum n'a mai avut poporul Israelit.

Iochebed, mama lui Moise a spus copilului despre „Dumnezeul cel viu”; rezultatul a fost că Moise a devenit un conducător al poporului.

Biblia formează caractere alese,

asa de puține astăzi, când imoralitatea se întinde ca ciurma nimerind curăția sufletească.

Temerea de Dumnezeu este o condiție însemnată în educația copiilor. Temerea de Dumnezeu, pentru orice faptă rea, îl face să se ferească de păcat, astfel să devină un element folositor societății.

Să li se spună copiilor, încă din frageda copilărie, din Biblie, sub formă de povestire, tot ce poate să-i influențeze în bine, semănați sămânța curată a cuvântului lui Dumnezeu în inima primatea a copiilor, pentru ca să culegeți roade netrecătoare.

L. M.

DUMNEZEU VEDE!

În orașul P. locuia un creștin a cărui pocăință ne prezintă un exemplu izbitor, despre puterea și despre dragostea lui Dumnezeu cât și despre minunata dreptate a Lui.

În camera lui se găsea un obiect curios pe care îl păzea cu mare grijă căci de acel obiect erau legate niște importante amintiri din viața sa. Era o mică scoică în care se afla o hârtie tipărită.

Înainte de a se pocăi trăise în păcate și desfrânare fără Dumnezeu și fără speranță în lume. Nu avea frica de Dumnezeu înaintea ochilor, și gândul judecății nu-l preocupa.

Însă într-o zi a căzut greu bolnav, atunci a început să fie turburat în conștiința sa, hotărându-se a pune orânduială în viața sa și de a avea o purtare bună în viitor. Însă nenorocire! Odată ce s'a însănoșit toate intențiile, aceste bune s'au spulberat, din nou a fost cuprins de boală; din nou se simțea păcătos pierdut și gândul vecinicii se pre-

zenta înaintea lui în toată grozăvia.

Ca și prima dată făcu promisiunea să-și schimbe viața îndată ce se va însănoși și de a renunța la viața fără frâu. Totul a fost din nou uitat imediat ce s'a reinsănătoșit.

Era scafandrier de meserie și rămânea adesea foarte mult pe fundul mării în căutarea de obiecte prețioase. Într-o zi pe când era ocupat cu acest lucru își zise în sine: „Se spune că Dumnezeu este pretutindeni însă eu nu cred că El ar putea să fie aci pe fundul mării”. În timp ce se gândea așa deodată ochii lui s'au oprit pe un lucru alb ce se vedea pe fundul mării, se apropie și găsi că era o foaie din Evanghelie reținută în scoica unei stridii, văzându-se foarte deslușit titlul următor: *O, Doamne Tu mă vezi!*

Cum acea foaie din Evanghelie s'a prins în scoica acelei stridii nu știm. Însă aceasta a fost pentru scafandru ca un mesaj venit di-

rect dela Dumnezeu adresându-se conștiinței sale.

Acolo în fundul oceanului Dumnezeu l-a făcut să simtă că Ochiul Lui îl vede. Acest lucru a produs o lucrare reală în sufletul său, a învățat să cunoască că înaintea Lui Dumnezeu el nu era decât un mizerabil păcătos, și a lua în seamă consecința grozavă a păcatului său.

Însă ochiul lui Dumnezeu care l-a urmărit în viața sa de păcate, îl urmărește și în starea lui actuală și sârmanul scafandrier recunoscă că numai Dumnezeu putea vedea păcatele și decăderea lui, și că este imposibil a se ascunde de la fața Lui Dumnezeu, însă Dumnezeu însăși a cercetat inima lui, având și o carte a mult iubitului său Fiu pentru păcătoși, *pentru el*, și că acum vocea Sa, de dragoste a auzit-o zicând: „*Întoarceți-vă la mine și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt*

Dumnezeu, și nu altul“ (Isaia 45.22). Așa că în loc să se ascundă de Dumnezeu, el s'a întors către El, cum s'a întors odinioară și David. Căci Dumnezeu este un refugiu pentru cei ce se încred în El. Indată a putut să spună cu bucurie că este mântuit, și că Domnul l-a iubit așa de mult.

Știți voi că ochiul lui Dumnezeu este neconținut asupra voastră? Știți voi că în toate drumurile, în tot ceiace faceți, în tot ceiace vorbiți El vă aude și vă vede? În mulțimea ocupațiilor, în ascuns cât și în singurătate nimic nu-l este ascuns. Ziua aceea vine când „El va judeca, prin Isus Cristos, lucrurile ascunse ale oamenilor“ (Rom. 2.16).

Veniți la El astăzi, și „*De vor fi păcatele voastre cum este cârmăzul, se vor face albe ca zăpada, de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca*

Unlăna. (Isaia 1.18). www.unlana.ro

Din franțuzește : I. B.

ISVOR DE PUTERE

Rugăciunea este pentru viața spirituală ceea ce este aerul pentru viața trupească.

Faceți-vă o regulă de a nu vedea nici o față omenească înainte de a fi întâlnit fața lui Dumnezeu. Vă asigurați astfel un bun început pentru fiecare din zilele voastre.

Începând de dimineață, diavolul să fie convins pe deplin că nu va mai izbuti să vă mai ispitească în restul zilei.

E mai bine a pierde gustarea de dimineață, decât a neglija rugăciunea de reculegere a dimineții, interesele sufletului nostru fiind de mai multă importanță. Printre adevărații credincioși sunt puțini aceia cari neglijează primele momente ale dimi-

neții stând în directă convorbire cu Dumnezeu.

Cineva care prin rugăciune primea mană (pâinea zilnică) în fiecare dimineață ne spune: faceți același lucru pentru hrana voastră spirituală.

Să avem momente regulat rezervate pentru rugăciunea din cursul fiecărui din zilele noastre și să le primim cu bucurie.

Creștinii cei mai experimentați recomandă de a da toată atenția noastră acestei obișnuinți. „Eu strig la tine seara, dimineața și la amiază“ zice David (Ps. 55, vers. 18).

Daniel se așeza în genunchi, se ruga și slăvea pe Dumnezeul său de trei ori pe zi.

Noi trebuie să cultivăm spiritul rugăciunii până acolo încât să ne obișnuim de a ne ruga petru tot ceiace noi facem. Rugăciunea nu se exprimă întotdeauna prin cuvinte, căci ne-ar fi imposibil de a ne ruga fără încetare, ea este deasemenea o înălțare lăuntrică a sufletului spre Dumnezeu.

Odată ce sufletul dobândește a-cestă deprindere, atunci, în timpul zilei, în mijlocul feluritelor noastre ocupațiuni, când suntem ispitiți sau cuprinși de indoeli, când n'avem prilejul de a intra în legătură cu Dumnezeu, este deajuns o privire spre El, un cuvânt: „Doamne ajută-mă, Doamne condu-mă!”

În astfel de împrejurări rugăciunea ne este de un mare ajutor și ne aduce binecuvântare. Nu se află putere decât în rugăciunea fierbinte și stăruitoare.

Dacă rugăciunea este cheia dimi-neții ea este deasemeni zăvorul serii. Să terminăm în fiecare zi așa cum am început: în genunchi.

Înainte de a ne odihni să cerce-tăm felul cum am întrebuințat timpul nostru și să cerem iertare pentru greșelile noastre pe care le-am făcut.

Puneți în practică, recomandafia unui credincios: „Să nu adormiți

niciodată decât când totul este în regulă, între Dumnezeu și voi”. Ne trebuie uneori timp și sforțări pentru a obține această siguranță. Dacă toți creștini ar căuta să pună astfel rânduială în viața lor, în fiecare seară, ar fi cu siguranță mai puține căderi.

Dacă constatați că ziua a trecut cu hotărârea ca, prin harul lui Dum-nezeu să biruiți a doua zi. Ridicați un stâlp în fiecare loc unde ați căl-cat pe un drum greșit, cu această inscripție: „Păzește-te de a trece pe aici”.

Pentru a câștiga biruințe mari pentru Domnul în lume, trebuie să începem cu noi și în propria no-astră cameră.

Mulți dintre bărbați cei mai cre-dincioși au petrecut uneori, nopți întregi în rugăciune.

Se poate vedea și azi în camera unui credincios, anume Fletcher, o bucată de hârtie ce era așezată pe un perete, desfăcută de respirația arzătoare, în timpul când petrecea câte o noapte întreagă în luptă în rugăciune.

Noi trebuie să ne amintim de astfel de oameni și să imităm exem-plul lor.

NUNȚI CREȘTINEȘTI

În ziua de 17 Maiu a. c. a avut loc în localul adunării din str. Apele Minerale No. 42 cununia fr. Florian Chirilă cu sora Rozalia Oarcea, iar în ziua de 3 Iunie a. c. a avut loc cununia fr. Gheorghe Ionescu cu sora Constanța Filip, în localul comunității din str. Ștefan Ciobanu No. 16 - 18.

Aceste evenimente merită să fie scoase în evidență, nu atât asupra persoanelor, ci mai mult asupra felului cum s'a săvârșit cununia.

Miresele n'au mai avut voalul și lămâița, o rămășiță dela păgâni, introdusă și în adunările Baptiste. Deasemeni au fost îmbrăcate simplu, în alb, în loc de rochie... cu 'coadă sau mai pe boierește cu „trenă”.

Această măsură luată de presbi-terii Comunității noastre, nu în-seamnă fanatism (orbire religioasă) ci contra-otravă, deși amară, dar salvatoare împotriva modernismului importat în adunările noastre.

Red.

MATERIAL PENTRU INTRUNIRILE TINERETULUI

TRADUCERI DE
LIVIU MUNTEANU și IONEL BRANEA

Teme biblice

Locuința Duhului Sfânt in inima omului

1. Pregătirea inimei pentru a fi o locuință a Duhului Sfânt, prin:

a) *O chemare Sfântă* 2. Timotei 1. 9.

Păcătosul dă ascultare Cuvântului și chemării făcută de Dumnezeu, ca urmare își deschide inima.

O cunoaștere adâncă a grozăviei păcatului, o privire înspre o stare mai bună, suspinul după ajutor, contribuie la deschiderea inimei.

b) *Luminat prin lumina Harului.*

Păcătosul cere o cunoaștere a voinței lui Dumnezeu.

c) *Curățirea inimei.*

Duhul rău trebuie îndepărtat; sângele lui Isus ne curățește de orice păcat. I. Ioan 1. 7.

2. *Pătrunderea Duhului Sfânt in inima omului.*

Are ca rezultat:

a) *Mai multă lumină.* O mai bună cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu, a iubirii, a Harului, și a credințioșiei lui Dumnezeu.

b) *O viață nouă.* In credința plină de pace își face loc speranța, o iubire cordială, îndelung răbdătoare și gata de iertare.

3. *Cum lucrează Duhul Sfânt?*

a) Trezindu-ne amintirea legământului făcut cu Domnul, a slavei Sale și a bunurilor făgăduite de El.

b) Prin sfatul ce ni-l dă, arătându-ne ce e bun și ce e rău, ce este adevărat și ce nu este adevărat.

c) Prin pedepsirea gândurilor rele și a faptelor necreștinești.

d) Prin mângâierea primită în nevoile trupesti și sufletești.

DOMNUL ISUS ESTE :

Lumina adevărată	Ioan 1. 9
Vița adevărată	„ 15. 1
Adevărată pâine	„ 6. 32
Adevăratul Dumnezeu	I Ioan 5. 20
Adevăratul Martor	Apoc. 3. 14
Ești tu ucenicul Său în adevăr?	

Istorioare

SPIRIT DE JERTFA

În luna Iulie 1929, mă găseam într'o mică localitate din Italia, numită Calabria, când ziarul anunțau inaugurarea unui monument în acel loc pentru aducerea aminte de eroismul unei mame.

La 11 Februarie țărâna Cornelia Borelli, în timp ce trecea printr'o pădure împreună cu cei doi copii ai săi, au fost surprinși de un viscol puternic. Zăpada se făcuse atât de mare încât nu le mai permitea de a merge mai departe. Atunci îndurerata mamă și-a desbrăcat hainele sale și cu ele a învelit pe cei doi copilași. În dimineața următoare s'a putut găsi corpul înghețat și fără viața al mamei iubitoare, în timp ce copii au scăpat nevătămați. Din

toate colțurile Italiei s'au adunat sume de bani, iar Societatea „Micii Italiani” a ridicat cu acești bani un monument în onoarea Cornелиi Borelli. Acest monument este așezat pe un mare postament pe care se poate citi: „În amintirea Cornелиi Borelli, ca un strălucit exemplu despre dragostea de mamă, și eroismul ce a arătat prin jertfa adusă pentru copii ei.”

Această întâmplare este sârbătorită de toți copiii Italiei și tuturor li se spune despre dragostea acelei mame.

Pentru tine iubit cititor acest monument, se află la Golgota, unde pentru ca să poți trăi, a murit Isus Christos.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TATĂL CUNOAȘTE CALEA

Un credincios scrie: Odată mă aflam într'un oraș strein. Spre seară trebuia să mă duc în grabă la gară. Un prieten se oferi să mă conducă. Un copil al său, vroi să vină cu noi, iar eu i-am spus: Tu să rămâi acasă pentru că nu știi drumul. „Copilul fără să șovăească o clipă, a răspuns: Însă tatăl meu cunoaște drumul”

„Răspunsul acelui copil a fost o bună predică pentru mine. De câte ori nu ne apucă teama, când viitorul ne apare întunecat înaintea noastră! De câte ori în astfel de împrejurări nu se dovedește credința noastră mică. Am învățat ca să spun încrezător: Tatăl cunoaște drumul.”

În ziua de 8 Iulie a. c. a avut loc în localul Comunității din str. Ștefan Ciobanu No. 16-18, orânduirea ca diaconi ai Comunității pe fr. Justin Mihai și Liviu Munteanu, prin punerea mânilor de către ceata presbiterilor.

Au luat parte delegații Bisericii Afiliate din str. Sinaia No. 4, din

str. Al. Costescu No. 4, din Apele Minerale 42 și din Biserica din Com. Ogrezeni jud. Ilfov.

Au luat cuvântul fr. C. Strobel, Gh. Popp, presbiterul Bisericii din Str. Apele Minerale și fr. Victor Göhrung, presbiterul Comunității.

Punerea mânilor a fost săvârșită de frații presbiteri amintiți mai sus.

F I I A S C U L T A T O R

Ionel, micul școlar al școlii duminicale, era foarte atent când profesoara istorisea despre micul băiat Samuel. (I Samuel 3). Intr-o zi a povestit și mamei sale această istorioară care-i plăcea atât de mult, și dorea foarte mult să fie asemănător cu Samuel; ar fi vrut să răspundă și el ca Samuel: „Aci sunt“, și cu bucurie să asculte ordinele lui Dumnezeu.

„Iubitul meu copil“ îi răspunse mama cu dragoste, în totdeauna când îți vine în minte să nu ascuți, vei auzi în inima ta o voce care te va striga pe nume. Această voce este a lui Dumnezeu, care te îndeamnă să te lași de rău.

„Voi auzi această voce la urechile mele? întrebă Ionel. „Nu îl lămuri mama, „vei auzi aceasta în inima ta“.

Micul Ionel rămase gânditor și liniștit. El dorea cu înfocare ca Dumnezeu să-l cheme și pe el, de aceea și-a luat deatunci înainte hotărârea să fie cu drept cuvânt atent la vocea lui Dumnezeu.

Intr-o zi după această convorbire, mama lui nefiind acasă, Ionel a început să plângă căci îi era tare foame. Sora lui mai mare își îngă-

duise ca să ia un măr mai mare din dulap, deoarece mama ar fi admis aceasta. Ionel deschise dulapul, își căută și el un măr frumos, roșu, când să închidă la loc dulapul observă înăuntru și o frumoasă felie de cozonac. Apucase deja cu mâna felia de cozonac, în timp ce se gândea: „Mama nu va afla că eu mi-am luat o bucățică de cozonac; nu mă vede nimeni“. Atunci auzi o ușoară voce în inima lui care-l soma: Ionel, Ionel! Repede închide dulapul și se îndreaptă cât mai repede de acea cameră. Acum nu mai era ispitit de a se mai gândi la cozonac. S'a bucurat foarte mult că a putut asculta vocea lui Dumnezeu.

Seara, când mămica lui a venit la pătuțul său pentru ca să-i dea sărutarea de noapte bună, Ionel îi șopti la ureche: „Mămicuțo, eu cred că Dumnezeu pe care eu îl iubesc, mi-a vorbit astăzi întocmai cum i-a vorbit odată lui micul Samuel. L'am auzit și L'am ascultat.

Ionel este astăzi un bărbat mare cu multă influență. Vocea lui Dumnezeu are răsunet în inima sa, și îi servește cu credințioșie.

I N Ș T I I N Ț A R E

Aducem la cunoștința abonaților și cititorilor noștri că a apărut volumul I de POEZII religioase, de fr. Simion Țion.

Cartea are format mare, aproape 200 pag. și conține peste 150 poe-

zii. Prețul Lei 50. Comenzile se vor adresa la fr. Simion Țion, str. Avram Iancu 1 Cluj. Recomandăm a comanda din timp, deoarece s'au tipărit puține exemplare.

Răspândirea revistei nu cere osteneală ci bunăvoință.

U N S F A T B U N

Un tânăr se prezintă la un doctor zicând: Domnule Doctor, spuneți-mi, cum să mă vindec de boala păcatului?

De boala păcatului? întrebă doctorul, care era credincios. Cel mai bun remediu este să vă duceți la Golgota, să priviți la Acela ce a fost străpuns pentru noi. În El au căpătat mulți oameni vindecare, și d-lă te vei tămădui dacă vei privi cu credință.

Apoi treceți în grădina Ghetsimani, acolo să culegeți frunzele umilinței, adunați semințele credinței adevărate,

toate acestea le amestecați cu praful smereniei în paharul lăcerii, adăogați lacrimi de pocăință, încălziți cu focul dragostei, le încheगाți cu bunătatea și să luați din această doctorie de trei ori pe zi.

Să vă îmbrăcați în haina neprihănirii, încălगाți cu râvna pentru predicarea Evangheliei, în cap luați coiful mântuirii, luați scutul credinței, cu care să îndepărtați săgețile celui rău.

Tânărul a plecat, hotărât să asculte sfatul doctorului. Cine îl urmează?

EL, NUMAI EL,

BCU Cluj / Central University Library Cluj

El mi-e Mântuitorul, ce a fost crucificat
 El, ce viață prin jertfa Sa mi-a dat.
 El, ce prin iubirea-l m'a răscumpărat,
 El mi-este stăpânul, eu Lui m'am devotat.

El e Domnul vieții, El și numai El,
 El mă îngrijește ca păstorul pe miel.
 El m'a condus într'una, în fiecare zi
 El de orice primejdii cu brațu-l mă va păzi.

El îmi dă putere în lupta cu cel rău,
 Eu câștig biruința cu ajutorul Său.
 El mă întărește când sunt în durere
 El îmi leagă rana și-mi dă mângăere.

El mă însoțește pe calea întunecoasă,
 El mă călăuzește spre patria frumoasă.
 O, ce bucurie, când lângă Cerescul Miel
 Voi cânta în vecinicie: El și numai El.

Trad. de L. M.

LECȚIUNILE ȘCOALEI DUMINECALE

Traduceri de LIVIU MUNTEANU

Duminică 1 Iulie 1934

DAVID CRUȚA VIAȚA LUI SAUL

LECȚIA: I Samuel 26 v. 1—21

CUVÂNT DE AUR: „Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul prin bine“
Romani 12. 21.

Explicațiuni

Pustia Zif, situată la 6 km. miază-zi de Muntele Hebron. Pustia aceasta nu este de fapt decât o câmpie întinsă, așa cum este bunăoară Bărăganul nostru.

Abșai, înseamnă „Tatăl unor dăruri“. Insoțitorul lui David era nepotul său. I Cronici 2. 4. 13—16.

Invățăminte

Persecutarea lui David. David a fost din nou persecutat de Saul. S'au găsit unii oameni răi, cari să facă serviciul lui Iuda. Când Isus este persecutat se găsesc oameni cari să contribuie la prigonirea Lui.

Creștinii adevărați, sunt întotdeauna persecutați, neavând nici o vină, având de îndurat suferința pe calea spre cununa vecinică.

O nouă biruință. David a câștigat o biruință mare când a învins pe Goliat. De astă dată a câștigat o biruință și mai mare. A avut în mână pe cel ce-l persecuta și i-a cruțat viața. Astfel David s'a învins pe sine însuși. Acan, deasemeni a fost un soldat viteaz, dar care a fost învins de păcat. Cel ce rezistă ispitei, cel ce își învinge „Eul“ său este cel mai viteaz.

Caracterul lui David. Saul, care la început urmărea la Școala profetilor, adică la seminarul teologic, de pe a-tunci, ajunsese lepădat de Dumnezeu și prigonitor al lui David.

In schimb însă David care învășase

să se încreadă în Dumnezeu, la turma de oi a dovedit un caracter ales, ascultător de Dumnezeu.

David este prototipul lui Isus Cristos, iar Saul este prototipul Satanei.

Aplicațiuni personale

1. Cine poate istorisi când a fost ispitit și a cedat ispitei?
2. Cum vă purtați voi față de cei ce vă fac rău?

Duminică 8 Iulie 1934

MOARTEA LUI SAUL

LECȚIA: I Samuel 31 v. 1—13.

CUVÂNT DE AUR: „Nu vă lăsați înșelați: „Dumnezeu nu se lasă baljocorit“. Ce sămână omul, aceea va și secera“. Galat. 6. 7.

Explicațiuni

Ghilboa, un munte înalt de 518 m. aparținând seminției Isachar.

Domnia lui Saul. Saul a fost ales ca rege pe la anul 1068 înainte de Cristos. După doi ani, la 1066, a căzut în neascultare față de Dumnezeu, iar după zece ani, la 1056 a murit.

Invățăminte

Lupta lui Saul cu Filistenii. In tot timpul cât a fost rege, Saul a avut de dus lupte cu Filistenii. Aceștia erau dușmani de veacuri ai Israelitilor. Cine s'a mai luptat într'una cu Filistenii? Samson. Ultima luptă s'a dat pe muntele Ghilboa, tot acolo unde Napoleon Bonaparte a învins la 16 Apr. 1799 armata turcească, de zece ori mai mare.

Sfârșitul lui Saul. Din momentul când Saul a păcătuit și a rupt legătura cu Dumnezeu, a început pierderile de tot felul. A pierdut locul de rege care a fost dat lui David, a pierdut

liniștea sufletească, iar în lupta din urmă a pierdut și 3 fii, și în urmă și viața.

Poate că a simțit mai mult ca ori-când că Dumnezeu l-a părăsit. În clipa cea mai grea, n'a știut să se roage, el nu putea să zică: Doamne, în mâinile Tale, îmi dau duhul meu. Saul a murit în chip rușinos. Ce samănă omul aceia va secera.

Rușinea decăderii lui Saul. Filistenii au purtat capetele lui Saul și ale fiilor lui prin tot ținutul lor și mai ales prin templele lor. Astartea era zeița războiului și împărăteasa cerului la Filistenii și Fenicienii. Așa își bate joc satana de orice copil al lui Dumnezeu ce nu-și păstrează credințioșia față de Dumnezeu.

Aplicațiuni personale

1. Păstrați voi legătura cu Dumnezeu?

2. Cum răsplătește satana pe cei ce cad în cursa lui? (exemplul lui Saul, Samson).

Duminică 15 Iulie 1934

DAVID ÎMPĂRAT

LECȚIA: 2 Samuel 5 v. 1—11.

CUVÂNT DE AUR: „*Incredințea-ză-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.*“ Psalm 37. 5.

Explicațiuni

Domnia lui David. David a fost cel mai însemnat împărat al poporului Israelit. A domnit între anii 1012—972 înainte de Cristos. David a cucerit Ierusalimul, unde și-a așezat reședința. Ierusalimul (evrește: Uru-Salim) înseamnă „Orașul Păcii“ (Salim=Pace Evrei 7: 2). Ierusalimul este situat la 52 km. dela Marea Mediterană. Pe temeul Ps. 76. 3. putem spune că Ierusalimul, a fost reședința lui Melchisedec (Geneza 14. 18) înainte de a intra în stăpânirea Israelitilor, se numea „Iebus“ (Judec. 19: 10).

Invățăminte

Răbdarea lui Dav'd. După moartea lui Saul, David a rămas împărat numai peste seminția lui Iuda timp de 7 ani. În acest timp el a stat liniștit, n'a căutat să-și ia cu forța sau cu alte mijloace nedrepte, scaunul împărătesc. A așteptat ca poporul să-l cheme. În ziua în care a fost uns ca împărat peste întreg Israelul, a fost o zi de sărbătoare.

Un împărat destoinic. Poporul Israelit și-a ales un împărat viteaz, dar mai ales credincios. Aceste calități se cere și conducătorilor adunărilor. Să fie în stare să se împotrivescă păcatului, să nu îngăduie ca numele lui Dumnezeu să fie batjocorit, să aibe în vedere întotdeauna lucrul lui Dumnezeu.

Sub conducerea unei persoane devotate, Domnul binecuvântă lucrarea. Biblia este în măsură să ne facă destoinici. (2 Timotei 3. 16—17).

Sub binecuvântarea Domnului. David a primit o nouă reședință, cucerind cetățuia Sionului. Sion înseamnă „cetate de scăpare“.

Impărăția cerului se ia cu năvală (Luca 16. 16) Trebuie să ne luptăm cu protivnicii noștri. Nu trebuie să ne temem de orbii și schiopii lumii, căci prin credință vom birui. După cum loab, care a câștigat lupta împotriva Ierusalimului a fost făcut căpetenie (1 Cron. 11. 6) tot așa „cel ce va birui, Domnul îi va da să șadă pe scaunul de domnie“ (Apoc. 3. 21).

Duminică 22 Iulie 1934

FĂGĂDUINȚA ASUPRA CASEI LUI DAVID

LECȚIA: 2 Samuel 7 v. 1—16

CUVÂNT DE AUR: „*Eu voi încheia un legământ veșnic, ca să înțâresc îndurările Mele față de David*“ (Isaia 55. 3).

Explicațiuni

Chivotul, sau: mai bine zis, cortul în care se aduceau jertfele și care adăpostea obiectele sfinte ale poporului

Israelit se afla într-o localitate numită Gabaon (II Cron. 1 v. 3—4). David s'a sfătuit cu Natan, proorocul.

David a făcut pregătiri pentru ridicarea unei case a Domnului, dar pentru că a vărsat sânge în războaiele ce le-a avut, zidirea casei a făcut-o urmașul său. Solomon (I Cron. 22. 8).

Invățămintă

Recunoștința lui David. (v. 1). David a privit în trecutul său. Datorită harului lui Dumnezeu, ciobănașul a ajuns Împărat. El n'a uitat pe Dumnezeu, ci s'a rușinat, văzând că el locuște într-o casă de cedru, iar chivolul locuște într'un cort. Ce frumos exemplu pentru noi! Sunt credincioși cari își au casa lor, mai mult sau mai puțin frumoasă, în timp ce sunt localități unde este trebuință de local pentru adunare. Iată, ei au case de zid, Domnul n'are nici de un fel, ei au mobilă frumoasă, iar în adunare sunt scaune schioape. Copiii să nu dea uitării, nevoile împărăției lui Dumnezeu.

Planul lui David. David făcuse planul să zidească o casă Domnului. Profetul Natan l-a încurajat. Iată însă că Dumnezeu vroia altfel. Holăriră Domnului a fost anunțată tot de Natan. În toate împrejurările, trebuie să avem în vedere Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă noi am găsit de bine în altfel. „Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului“ (Efes. 5. 10)

Casa lui Dumnezeu. Israelul a fost poporul pământesc al lui Dumnezeu, de aceea au avut o casă unde locuia chivolul lui Dumnezeu. Această casă a fost numită „Casă de rugăciune“. Noi fiind un popor duhovnicesc, avem pregătire pentru Domnul o casă duhovnicescă: inimele noastre. (I Cor. 6. 19) „Fiul lui David“, Isus, a pus temelia casei lui Dumnezeu, care va dăinui în vecinicie (Efeseni 2 v. 19-22).

Știind că Domnul nu locuște astăzi în case făcute de mâini omenești (Fapte 7. 48) trebuie să ne ferim de a socoti localurile de adunare ca niște case în care locuște Dumnezeu. De aceea să nu zicem: Mergem la Biserică; ci mergem la adunare, adică

la întrunirea credincioșilor, iar nu la casa numită „adunare“.

Duminică 29 Iulie 1934

CĂDEREA ȘI POCĂINȚA LUI DAVID

LECTIA: 2 Samuel 12 v. 1—14

CUVÂNT DE AUR: „Dă-mi iarăși bucuria mântuirii mele, și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință.“ Psalm 51. 12.

Explicațiuni

Urie, Helitul. „Urie“ înseamnă: Lumina mea este Iehova. Numele de „Helitul“ arată obârșia Sa păgână. Probabil că a trecut la religionea iudeilor, devenind un devotal slujitor al lui David.

Natan, înseamnă: El (Dumnezeu) a dat.

Invățămintă

În lecțiunea de față avem o întâmplare tristă din viața lui David. El a păcătuit în timp ce oamenii lui se aflau la luptă iar el rămăsese acasă. El care era vinovat, a fost gata să osândească pe altul.

Diavolul, care da târcoale ca un leu (I Petru 5. 8) ne urmărește și pe noi. Dacă stăm acasă în timpul adunării, suntem expuși la telurite ispite. Inima care nu este sub influența Domnului, începe să dorească ceace este osândit de Domnul. Din inimă ies gândurile rele... (Matei 15. 19) Ce frumos șade unui copil îmbrăcat în haine curale. Acei ce nu se tăvălesc prin praf, au hainele curate. De aceea păziți-vă inima, păstrând-o curată.

Natan, profetul, a muștrat pe David.

În timpul nostru, când mulți urmează pe David în păcat dar nu și în pocăință, este necesar ca servii evangheliei să mustre făiș păcatul, fără a căuta la fața omului. Aceasta este o lucrare foarte grea și foarte serioasă. Noi să mulțumim lui Dumnezeu pentru acei servi cari ne muștră, ne ajută să ne ridicăm.

Pedeapsirea lui David. David, căinându-se, a fost iertat, totuși pedeapsa și-a luat-o. A păcătuit pe ascuns, dar

a fost pedepsit în fața tuturor. După faptă și răsplată. Nelegiuirea săvârșită în familie este pedepsită în familie, cine caută să înșele pe Dumnezeu, se înșeală singur. Ce samănă omul aceea va secera. Să ne ferim de păcătuire, căci în acest fel se aduce rușine asupra numelui lui Dumnezeu. Să se recite cuvântul de aur, de către toți elevii, într'un glas.

Ce avem noi de făcut? Hotărît lucru, toți suntem vinovați în fața lui Dumnezeu. Dar dacă ne mărturisim păcatele, Domnul ne curățește (I Ioan 1. 8—9).

David și-a mărturisit păcatul, și în urmă s'a simțit ușurat (Ps. 32. v. 3-5).

Aplicațiuni personale

1. Urmați pe David în pocăință, nu în păcat.

2. Cine poate istorisi ceva cu privire la muștrarea de conștiință avută în urma unei fapte rele?

Duminică 5 August 1934

RĂSCOALA LUI ABSALOM

LECȚIA: 2 Samuel 15 v. 1—15

„ „ „ 18. v. 9—14

CUVÂNT DE AUR: „*Pe ochiul care își bate joc de tatăl său și nesocotește ascultarea de mamă, îl vor scobii corbii dela râu și îl vor mânca puii de uultur.*“ Prov. 30. 17.

Explicațiuni

Absalom, înseamnă: Părintele păcei. Absalom a fost al treilea fiu al lui David, și al Maachei, fata lui Talnai, împăratul Gheșurului. 2 Sam. 3. 3. Gheșurul era un mic regat păgân în apropiere de lacul Ghenezaret, rămas în ființă și după cucerirea Canaanului.

Invățămintele

Caracterul lui Absalom. Mama lui Absalom a fost o păgână și el însuși a stat un timp între păgâni. Urmările s'au văzut în viața sa. Și-a făcut case, alai (v. 1) așa cum aveau și împărații Egiptului. Era stăpânit de

dorinți de a deveni om mare, folosindu-se în acest scop de prefăcătorie. Deși era un bărbat frumos (cap. ....) totuși a fost un caracter josnic. Toate acestea le ascundea sub masca evlaviei, luându-și o înfățișare evlavioasă, arătând dorinți de credincioșie. Absalom, după trăsăturile caracterului său și acțiunea sa, poate fi socotit ca prototip al satanei.

Fuga lui David. David nu s'a luptat împotriva lui Absalom, s'îndu-se vinovat în fața lui Dumnezeu. Totuși n'a încetat să strige către Dumnezeu. El a suferit pedeapsa, deși era așa de grea. Să nu uităm că deși Dumnezeu ne iartă păcatul, totuși nu ne scutește de pedeapsă.

Ce samănă omul, aceea va secera. David a cules roadele faptelor sale rele, Iată dar, un păcat, câtă amărăciune a produs.

Absalom deasemeni a cules ce a semănat.

Ambiția lui deșartă, mijloacele viclene de care s'a folosit, rămășița de educație păgână l-au dus la pierzare.

Servii Evangheliei, ca și Inv. Șc. Dum. se străduiesc să samene Cuvântul lui Dumnezeu în inimile tuturor.

Dacă un om samănă și el însuși în inima lui Cuvântul lui Dumnezeu, va secera mântuire.

Aplicațiuni personale

1. Ce neazuri ați pricinuit în timpul din urmă „părinților voștri?”

2. Cum suferiți voi pedepsele venite dela Dumnezeu și dela părinți?

Duminică 12 August 1934

VITEJII LUI DAVID

LECȚIA 2.Samuel 23 v. 8—23

CUVÂNT DE AUR: „*V'am scris tă-Dnerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cei rău* (Ioan 2. 14).

Explicațiuni

Iașobean (I Ioan 11. 11) Eleazar, și Șama, erau cei mai viteji dintre că-

peleniile oștirii lui David. Rânduiala în conducerea oștirii este arătată la I Cronici 27 v. 1—4.

Invățăminte

Ce avem de apărât? Vitejii lui David au apărât pământul dat lor de Dumnezeu. Noi deasemeni avem de luptat cu oștirea diavolească, cu vaurile de stricăciune.

Noi avem de apărât „moștenirea nestricăcioasă, păstrată în ceruri (I Petru 1. 4).

Avem de apărât învățăturile Evangheliei, avem de apărât adunarea și Sc. Dum. de influența lumii, avem de apărât credința în Domnul Isus (Iuda v. 3).

Locul unde se dă lupta. Lupta spirituală se dă în familie, în adunare, în lăuntru nostru și în lume.

În familie se luptă părinții să dea copiilor o creștere potrivită Scripturii (Efes. 6. 4) în adunare se străduiesc slujitorii Evangheliei să ne apere de dușmanii sufletului, și a ne păstra curăția sufletească, în lăuntru nostru se dă o luptă între firea pământească și cea spirituală. (Gal. 5. 17) între cei necredincioși ne silim a mărturisii credința adevărată.

Armele noastre. Vitejii lui David se luptau și cu sabia. Sabia cu două tășuri reprezintă Biblia. (Evrei 4. 12). Noi ne luptăm cu armele luminei.

Tăria noastră este în Domnul. În El suntem mai mult decât biruitori.

Biruința în luptă. Vitejii lui David s'au împotrivit singuri unui mare număr de dușmani, rămâind biruitori, iar numele lor a rămas scris în Biblie.

Și nouă ni se cere să ne împotrivim ispitelor diavolului. Celui biruitor, Domnul a făcut o seamă de făgăduințe. (Apoc. 3, v. 5, 12. 21).

Aplicațiuni personale:

1. Cine a isbutit să-și învingă „cul” său și în ce împrejurare?
2. Cine a reușit să învingă o ispită?

Duminică 19 August 1934

LECIA: II Samuel 24 v. 1—10.

Invățăminte

Sub influența satanei. După textul

dela I Cronici 21. 8, vedem că David a lucrat sub influența celui rău, fără însă ca el să-și dea seamă. Ceva mai mult, a crezut că face o lucrare plăcută lui Dumnezeu. Când a văzut urgia abătută asupra poporului s'a trezit și-a dat seama de păcatul săvârșit. Numărătoarea poporului era făcută din mândrie. — David părăsise calea umilinței și atârării de Dumnezeu, când a vrut să știe numărul supușilor și a celor ce puteau să poarte armele. Domnul i-a arătat că este curată nebulie a părăsi calea umilinței.

Această nebulie, acest păcat îl putem făptui fiecare dintre noi. Inima este doritoare după onoare. Satana folosește felurite ocaziuni pentru a ispiți pe oameni la fel ca și David. El a încercat și cu Domnul Isus dar n'a reușit. (Matei 4. 8—10).

Vinovăția lui David. David s'a făcut vinovat în fața lui Dumnezeu, prin numărătoarea poporului. Poporul era un popor ales de Dumnezeu, și trebuia lăsat să stea sub conducerea Sa, să atârne în totul de El. Satana a lucrat cu viclenie, a făcut pe David să ajungă la acest rezultat fără să-și dea seama. Diavolul însă a continuat lucrul acesta și pe timpul Mântuitorului, Farisei și cărturarii așteptau un Mesia, care să-i elibereze de sub robia Romană. Când au văzut că Isus nu vrea să le fie Impărat pământesc au cerut răstignirea Lui.

Mijloacele folosite de Satan pentru ispitirea lui David a fost îndemnul de a organiza un popor ales, pe baze lumesti, adică la fel cu ceilalți domnitori.

Poporul lui Dumnezeu și azi se abate de sub conducerea Domnului, când introduce sisteme de organizare folosite de organizațiuni lumesti.

O biserică ce se încrede pe organizarea ei, a ieșit de sub conducerea lui Dumnezeu, și nu are binecuvântarea. Numele celor câștigați, vor fi înscrise în registrul bisericii, dar este înfocelnic dacă sunt scrise și în ceruri.

Duminică 26 August 1934

TOTUL PENTRU DUMNEZEU ȘI POPORUL SĂU.

LECȚIA: 2 Samuel 24 v. 20—25.

CUVÂNT DE AUR: „*Fac totul pentru Evanghelie ca să am și eu parte de ea.*” I Cor. 9. 23.

Invățăminte.

Spiriul de jertfă al lui David. David a dat frumoase exemple de dărniciie pentru lucrul lui Dumnezeu. Astfel a lăsat aur și materiale în valoare foarte mare pentru casa de rugăciune. În lecția de azi, vedem că vrând să ridice un altar Domnului, a cumpărat terenul. Jertfa lui a fost deci întreagă nu o jertfă oioagă. Mulți credincioși din timpul nostru aduc Domnului ceea ce nu le mai trebuie lor, sau pun la colecte bani ce nu merg, ceace este rușinos.

Din activitatea lui David. În timpul lui David împărăția s'a întins, cucerind ținuturi noi, a cucerit Iebusul

(Ierusalimul). Dumnezeu, care l-a ocrotit, la bătrânețe i-a dat odihnă. David a fost și un cântăreț renumit, și a compus cea mai mare parte dintre psalmi, pe care i-a compus în diferite momente din viața sa.

În toate privințele, David a făcut totul pentru Dumnezeu.

Care este activitatea noastră? Noi putem lucra fiecare în parte după puterea noastră. Unii compun cântări pentru Domnul, alții cântă spre onoarea lui, iar alții dacă nu pot face mai mult, dar măcar să declame o poezie sau să reciteze câteva versete din Biblie.

Fiecare să contribuie la întinderea împărăției lui Dumnezeu. Învingând păcatul aduc suflete la Domnul. În acest fel Tatăl va fi proslăvit.

Aplicațiuni personale.

1. Ce lucrare ați făcut pentru Domnul și să vă fi costat o jertfă oarecare?
2. Care este activitatea voastră în adunare?

VREMEA NOASTRA

*Astăzi, Doamne, mă cutremur, cercetând a noastră vreme,
Câte patimi poate strânge omul cât timp este în viață,
Tu i-ai întocmit ființa, dar el de Tine nu se teme,
I-ai dat lumina Scripturii, dar el umblă tot în ceață.*

*Tu, ce ești atât de darnic și ești plin de bunătate,
Tu le dai aer și soare, le dai viață pe când ei,
Se învrăjesc pe un blind de linte, pânțece nesăturate;
Pentru o vorbă apăsată, se bat ca niște mișei.*

*Generației de astăzi luxul îi mănâncă vlașa,
Tineretul mai cu seamă se tăvălesc în desfrânare.
Înfrânarea? Ce-o fi oare? Ia lăsați de-o parte șaga.
...Azi îți râde omu 'n față de-i vorbești de cumpătare.*

*Biblia, scriptura sfântă, e batjocorită într'ună...
Trăesc numai pentru poște deși creștini se numesc.
Talere cu două fețe, graiul lor este minciuna.
Va veni desmeticirea? Numai când se pocăesc...*

Adresa Comunității : Str. Ștefan Ciobanu, 16—18.